

ת"פ 28059/09/14 - מדינת ישראל נגד א כ

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 28059-09-14 מדינת ישראל נ' כ

בפני המאשימה מדינת ישראל
כבוד השופטת אליאנא דניאלי

הנאשם א כ
נגד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות בהתפרצות למקום מגורים, בניגוד לסעיף 406 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בהכרעת הדין נקבע כי ביום 7.9.14 בשעה 11:00 לערך, החתים הנאשם פנקס אסיר משוחרר בתחנת המשטרה בראש העין. הוא יצא מהתחנה, הגיע לדירה הסמוכה לתחנה, ופתח את דלת הדירה באמצעות מפתח שלקח מארון החשמל שמחוץ לדירה. לאחר שהכניס את ידו פנימה, נתקל הנאשם בבעלת הדירה אשר שאלה למעשיו, ובהמשך עזב את המקום.

טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פגע בערכים החברתיים של הגנה על קניינו, פרטיותו ותחושת ביטחונו של האדם, וכן הגנה על האוטונומיה של האדם בתוך ביתו. מדובר בעבירות הטומנות בחובן סיכון לאספקלציה ולהתלקחות אלימה עם בעלי הבית, כפי שאירע בעבר בעבירות מסוג זה. הנאשם ביצע את העבירה לאור יום, ללא מורא, באמצעות מפתח שלקח מארון הנמצא מחוץ לדירה ובעת שהמתלוננת נמצאה בביתה.

ב"כ המאשימה טענה כי מעשי הנאשם מאופיינים בתכנון ובעורמה ולנאשם היתה שליטה על שלבי הביצוע. לאחר שנתפס בכף על ידי המתלוננת, נמלט לביתו והחליף בגדיו, ובכך יש כדי ללמד כי ניסה למנוע את תפיסתו ולטשטש את הראיות.

ב"כ המאשימה ציינה את החומרה שבעיתוי ביצוע העבירה, בסמוך לאחר שהחתים את כרטיס האסיר שלו, ומיד לאחר שעזב את תחנת המשטרה. זאת, פחות מחודשיים ממועד שחרורו ממאסר, לאחר שהקלו עמו בניכוי שליש מעונשו. התנהגותו מעידה על היעדר מורא מפני החוק ועל כך שמדובר ברצידיביסט שמטרתו בצע כסף.

נטען כי הנאשם לא חסך בזמן שיפוטי, ניהל הוכחות ולא לקח אחריות על מעשיו. לנאשם עבר פלילי מכביד

ורלוונטי, בגינו ריצה תקופות מאסר ממושכות, ולחובתו 2 מאסרים מותנים בני הפעלה, אשר לא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות.

באשר לנסיבותיו האישיות, טענה ב"כ המאשימה כי אין קשר בין הנסיבות המצערות של הנאשם לבין ביצוע חוזר ונשנה של עבירות רכוש, וכי בתי המשפט נדרשו לנסיבות אלו בעבר והקלו עמו, ואולם הנאשם מזלזל בהזדמנויות שניתנו לו. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם בן 15-30 חודשי מאסר, ולהשית על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון, הפעלת שני המאסרים המותנים במצטבר, מאסר על תנאי, ענישה כלכלית שתפגע בכיסו, ופיצוי למתלוננת.

3. **ב"כ הנאשם** טען כי הנאשם הורשע בעבירת התפרצות ברף הנמוך, ללא תכנון וללא תחכום, שכן כאשר נתקל בבעלת הדירה הוא שוחח עמה ועזב את המקום. נטען כי אין לראות בהתנהגותו לאחר המעשה התנהגות עבריינית, וכי לא התממש כל סיכון בהתנהגותו, באשר לא תקף את המתלוננת ולא איים עליה.

ב"כ הנאשם עמד על נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר אימו טופלה על ידי מוסדות בריאות הנפש, והוא עצמו נשלח בגיל 6 לבית אומנה ומאז התגלגל בין פנימיות. הוא לא סיים אף את כיתה א', יצא לעבוד בגיל 13, בגיל 19 גר במשך שנה על ספסלים, נחשף לעולם הפשע ולגורמים עבריינים, ואף נקלע בהמשך לחובות בגין הימורים.

נטען כי משנת 2003 ועד שנת 2011 לא ביצע הנאשם עבירות, וכי חזר לבצע עבירות בשל פטירת בנו ממוות בעריסה. לאחר אירוע קשה זה טופלה אשתו ע"י פסיכיאטר, וביתו לא חזר להיות כפי שהיה.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם שולב בתכנית טיפולית, וביקש להפנותו לקבלת תסקיר אשר יבחן את האפשרות לגמילה וטיפול, במסגרת ניסיון אחרון לשיקום חייו. עוד הפנה ב"כ הנאשם להחלטת בית המשפט העליון שלא לשחרר את הנאשם לקהילה טיפולית, וטען כי נקבע כי בית המשפט הדן בתיק העיקרי יעשה כן. נטען כי הנאשם לא ביצע עבירות נוספות ולא הפר את תנאי השחרור, אשתו בהריון, ומשפחתו מטופלת ע"י הרווחה ומצויה בקשיים כלכליים. הוגשו מסמכים המאשרים את הטענה בדבר קשיים כלכליים, וכן את הטענה כי המשפחה מטופלת ברווחה על רקע זה.

באשר למתחם הענישה, טען ב"כ הנאשם כי בית המשפט העליון קבע לעבירת התפרצות אחת מתחם שהינו 6-18 חודשי מאסר, אף כאשר זו נעשתה בצוותא, תוך שבירת צילינדר הדלת וגניבת רכוש. הוגשו פסקי דין לתמיכה בטענותיו. לפיכך, עתר להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, 6 חודשי מאסר אשר יכול יבוצעו בדרך של עבודות שירות, וביקש שלא להפעיל את המאסרים המותנים או לחפוף את המאסרים המותנים זה לזה ולעונש שיוטל במסגרת תיק זה.

4. **הנאשם** בדברו לעונש ביקש את רחמיו של בית המשפט ומתן הזדמנות אחרונה לטיפול בקהילה טיפולית. הוא טען כי בכוונתו לעבור הליך גמילה וטיפול ולעלות על דרך הישר, על מנת שלא תתפרק משפחתו.

דין וגזירת הדין

5. עקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בהתאם לס' 40ב לחוק. על בית המשפט להתחשב בקביעת מתחם העונש ההולם בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, במידת הפגיעה בערכים, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים אשר נפגעו בעקבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם הם זכותו של האדם להגנה על קניינו, זכות האדם לפרטיות ולתחושת ביטחון, והגנה על הסדר הציבורי. בעבירות ההתפרצות לבתי מגורים מגולמת פגיעה בוטה בפרטיות, המערערת את תחושת הביטחון האישי. עבירות אלו מהוות מכת מדינה של ממש, וקשה לתפוס את מבצעייהן. לפיכך, הענישה הננקטת הולמת את הפגיעה הכפולה - כלכלית ונפשית, נוכח ההלכה לפיה אין המדובר בנזק לרכוש בלבד אלא בפגיעה קשה בתחושת הביטחון של הפרט, שעה שנכנס אדם זר לביתו לשם ביצוע עבירה.

יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 7453/08 מדינה ישראל נ' אורן אואזנה ואחרים:

" לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלא את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם."

6. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, אני מוצאת כי העבירה לא נעשתה בתחכום, ונראה כי אף לא היתה מתוכננת. הנאשם לא גנב דבר, לא התממש פוטנציאל הסיכון, ולא נגרם נזק לדירה או לדלת. מנגד, פתיחת הדלת באמצעות לקיחת המפתח מארון החשמל הסמוך מעידה על קלות הביצוע. יתרה מכך, אף אם אכן לא התממש פוטנציאל הסיכון, הרי שמפגשו של הנאשם עם המתלוננת גרם למתלוננת על פי עדותה ללחץ ולמפח נפש מתמשכים. יוזכר כי הגניבה בפועל נמנעה אך מאחר שהנאשם פגש במפתיע במתלוננת.

7. **בחינת הענישה הנוהגת מגלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים מאסרים לתקופות משמעותיות:**

א. **ברע"פ 4352/13, פלוני נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשתו של נאשם אשר הורשע לאחר שמיעת הראיות בעבירה של התפרצות לדירה באמצעות פתיחת הדלת במפתח שהיה בארון החשמל, כבמקרה שלפניי. גם באותו מקרה לא גנב הנאשם דבר, עקב הגעת הבעלים לדירה. על הנאשם נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל והופעלו שני מאסרים מותנים במצטבר זה לזה ולעונש

שהוטל, כך שסך הכל נידון הנאשם ל-3 וחצי שנות מאסר, מאסר על תנאי וקנס.

ב. **ברע"פ 2966/13, אורן נעאמנה ואח' נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשתם של 2 נאשמים אשר הורשעו בהתאם להודאתם. מבקש 1 הורשע בקשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות למקום מגורים והחזקת מכשירי פריצה. מבקש 2 הורשע בסיוע להתפרצות למקום מגורים והחזקת מכשירי פריצה. מעשי המבקשים היו מתוכננים ומתוככמים, אך בסופו של יום לא נגנב דבר מהדירה. מבקש 1 נידון ל-11 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 2500 ₪, ועל מבקש 2 נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 1500 ₪. חרף המלצת שירות המבחן בענין מבקש 2, ונסיבות אישיות מורכבות, נדחתה בקשתם.

ג. **בע"פ 370/14, אלכס סלפית ואח' נ' מדינת ישראל**, נידון הנאשם נתשה, ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ללא ניכוי חודשיים מעצר. נתשה הורשע בשני אישומים, בהתפרצות למקום מגורים ובכניסה למקום מגורים, וכן בעבירות גניבה וקשר. המעשה היה מתוכנן ונעשה בצוותא. עם זאת, נתשה הודה בעבירות בגין הואשם, נטל אחריות על מעשיו, ותסקיר שהוגש בעניינו היה חיובי. עסקינן במי שלא היתה לו מעורבות קודמת בפלילים, ובשל כך ובשל עקרון האחידות בענישה קבע בית המשפט העליון כי יש להעמיד את עונשו על הרף התחתון של המתחם, שהינו 6-20 חודשי מאסר.

ד. **בע"פ (מחוזי חיפה) 17277-02-13, מדינת ישראל נ' רוסלן פסחוב**, החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם, בעל עבר פלילי מכביד, אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של התפרצות בצוותא לבית מגורים, באמצעות פתיחת דלת הכניסה. לא נגנב דבר שכן הנאשמים נתקלו בבעלי הדירה. נקבע מתחם שהינו 8-24 חודשי מאסר, ובערעור העונש הוחמר ל-15 חודשי מאסר בפועל, תוך שבית המשפט קובע כי אינו ממצה בכך את הדין עם המשיב.

ה. **בע"פ (מחוזי מרכז) 30105-07-12, סרגיי אפנסייב נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בהתפרצות למקום מגורים, היזק בזדון, הפרעה לשוטט והפרת הוראה חוקית. בהתפרצות לא נגנב דבר, ולחובת הנאשם עבר פלילי שהתיישן. בית משפט השלום גזר על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 3000 ₪ ופיצוי בסך 2500 ₪.

ו. **בת"פ (שלום ת"א) 1971-08-14, מדינת ישראל נ' אנדמרם יוהנס**, הורשע נאשם, בעל עבר פלילי, לאחר שמיעת הראיות בהתפרצות למקום מגורים, וזוכה מהחזקת נכס חשוד כגנוב. נקבע כי מתחם העונש ההולם הינו 12-24 חודשי מאסר, ועל הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר. כן הופעל מאסר מותנה במצטבר, כך שסך הכל נידון הנאשם ל-26 חודשי מאסר בפועל.

8. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, נמצא כי מתחם העונש ההולם את המקרה שבפניי הינו 8-24 חודשי מאסר בפועל.

9. **בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.**

לחומרא יש לשקול את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 10 רישומים קודמים, במסגרתם ריצה מספר מאסרים בשל התפרצויות, עבירות גניבה, אלימות, סמים ועוד. עברו הפלילי מלמד כי הנאשם שב ומבצע עבירות, ואינו חוזר למוטב גם לאחר ריצוי מאסרים, וגם לאחר שבית המשפט נקט בעבר במידת הרחמים כלפיו, כפי שיפורט להלן.

זאת ועוד, חומרא יתרה יש בכך שבעת ביצוע העבירה היו תלויים כנגד הנאשם 2 מאסרים מותנים, והוא שוחרר ברישיון וביצע את המעשה בו הורשע, חודשים ספורים לאחר ששוחרר ממאסר.

הנאשם ניהל הוכחות, לא חסך בזמן שיפוטי, ועד היום אינו לוקח אחריות על מעשיו. בדברו לעונש, ביקש הנאשם את רחמי בית המשפט, ביקש כי תינתן לו הזדמנות אחרונה והצהיר כי הוא מוכן לעשות כל מה שיידרש.

אלא שעיון בגזרי הדין האחרונים, בשלם תלויים ועומדים כנגד הנאשם מאסרים מותנים, מלמד כי הנאשם מבטיח חדשות לבקרים כי לא יחזור על מעשיו ומבקש מתן הזדמנות לשיקום. כך **בת"פ (שלום פ"ת) 16174-02-12**, בדברו לעונש הביע הנאשם חרטה על מעשיו, התייחס לקשיים שפקדו אותו, טען כי ברצונו לשקם את חייו וחיי משפחתו וביקש מבית המשפט לאפשר לו לפתוח דף חדש. הנאשם נידון ל-24 חודשי מאסר, ולמע"ת בר הפעלה בתיק שבפניו.

בערעור על גזר הדין (**עפ"ג 49330-12-12 מחוזי מרכז**), נקבע כי לא נפלה בו שגגה, ואולם לפני משורת הדין ומתוך התחשבות בנסיבות הטראגיות ובהן מות הבן, הקל בית המשפט בעונש שהוטל על הנאשם, והעמידו על 20 חודשי מאסר.

גם בת"פ (שלום פ"ת) 27467-10-12, הביע הנאשם חרטה על מעשיו וטען כי ביצע את העבירות מכיוון שהגיע לחרפת רעב. באותו מקרה צוין בגזר הדין כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית, במהלכה עבר תהליך הדרגתי. הנאשם ציין כי הוא מודע לחומרת התנהגותו, ולצורך לערוך שינוי מהותי באורחות חייו. גם אז התבקשה הקלה בעונש, בין היתר עקב היותה של אשת הנאשם בהריון. בית המשפט קבע מתחם של 8-24 חודשי מאסר לעבירת ההתפרצות בגינה נידון הנאשם, וגזר עליו 14 חודשי מאסר בפועל, 10 מתוכם בחופף לעונש שהוטל בתיק הקודם, וכן מע"ת, קנס ופיצוי.

בשני התיקים שלעיל הודה הנאשם, לקח אחריות על מעשיו, ובתי המשפט התחשבו הן בהודאתו והן בנסיבותיו הקשות. אין ספק כי נסיבות חייו של הנאשם קשות, וכי מות בנו בעריסה מהווה טראומה איומה. עם זאת, כמפורט לעיל, בתי המשפט התחשבו בנסיבות קשות אלו בעבר, ואף בערעור שהגיש הנאשם הופחת עונשו בשל נסיבות אלו. נוכח הדברים האמורים נראה כי הצהרות הנאשם בדבר הצורך לבצע שינוי באורחות חייו נעשות מהשפה אל החוץ, ללא הפקת לקחים אמיתית וכנה.

למותר לציין כי אין בטראומה שעבר הנאשם כדי להצדיק עבירות רכוש חוזרות ונישנות כנגד אזרחים תמימים, אשר הנאשם במעשיו שב ופוגע בביתם-מבצרם, ובתחושת הבטחון שלהם בביתם.

זאת ועוד, העובדה שהנאשם ביצע את עבירת ההתפרצות בדרכו חזרה מתחנת המשטרה, בה חתם לצורכי רשיון האסיר שלו, מלמדת כאלף עדים כי הנאשם נעדר מורא, ומתקשה להבין את מצבו ולנצל את ההזדמנות שניתנה לו עם שחרורו המוקדם.

10. במסגרת הטענות לעונש התבקשה הפניית הנאשם לשירות המבחן, על מנת שתיבחן האפשרות לשלבו בהליך גמילה וטיפול בהתמכרותו להימורים. ב"כ הנאשם הפנה להחלטת בית המשפט העליון בעניינו

של הנאשם, במסגרתה נקבע כי שאלת שילובו של הנאשם בקהילה טיפולית תיבחן על ידי בית המשפט הדין בתיק העיקרי. באותה החלטה, בש"פ 407/15, דחתה כבוד השופטת חיות את בקשת הנאשם להשתלב במסגרת הליכי השחרור בקהילה טיפולית. חרף היות הנאשם משוחרר לחלופה, וחרף המלצת שירות המבחן לשלבו בקהילה טיפולית, נדחתה בקשתו על ידי 3 ערכאות, בין היתר בהתבסס על כך שהנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו, על כך שביצע את המעשה בהיותו אסיר ברשיון, ועל מנת שלא לכבול את ידיו של בית המשפט השומע את התיק וליצור עובדות בשטח. מכאן, שבניגוד לנטען במהלך הטענות לעונש, בית המשפט העליון לא הורה כי הנאשם ישוחרר לקהילה בהליך העיקרי, אלא קבע כי הבקשה תיבחן במסגרת ההליך העיקרי.

ברע"פ 8049/13, איתמר חדד נ' מדינת ישראל, נידון עניינו של מבקש אשר הורשע על פי הודאתו במספר עבירות התפרצות ובעבירות נספות. ניתנה בעניינו המלצה חיונית של שירות המבחן לטיפול בקהילה לשם גמילה מסמים, והבקשה עסקה בין היתר בתנאים לשילוב בגמילה במסגרת גזר הדין. נקבע כי במסגרת שיקול דעתו של בית המשפט ניתן לעשות שימוש במבחנים אשר נקבעו **בעניין סויסה (בש"פ 1981/11)**, מבחנים שעסקו בשאלה האם הנאשם החל בהליך גמילה בטרם מעצרו, סיכויי הצלחת הטיפול, גיל הנאשם, הזדמנויות הגמילה שניתנו לו בעבר, סוג העבירות, עברו הפלילי של הנאשם ועוד.

בעניינו, מדובר בנאשם בן כ-38, אשר כאמור נטל בעבר חלק בהליך טיפולי בשירות המבחן, שולב בקבוצה טיפולית, ואשר שוב ושוב עמד בפני בתי המשפט בהליכים פליליים שונים שננקטו נגדו, והצהיר על הבנתו את הצורך לבצע שינוי בחייו. נדמה כי הליכים קודמים במסגרתם שולב, והזדמנויות חוזרות ונשנות שניתנו לו בדמות הקלה בעונש ושחרור מוקדם, לא תרמו כדי לסייע לנאשם להפנים את ההשלכות שבהתנהגותו העבריינית, ולא צמצמו את הסיכון שבהישנות העבירות.

נוכח הביצוע החוזר של עבירות בכלל ועבירות רכוש בפרט, נוכח מהות ההתמכרות הנטענת - להימורים, ונוכח הנימוקים אשר פורטו בהחלטות בהליכי השחרור בעניינו - העדר קבלת אחריות, ביצוע העבירות תוך ששני מאסרים מותנים תלויים ועומדים מעליו, חודשיים לאחר שחרור ממאסר קודם, כשהוא אסיר משוחרר, איני מוצאת כי יש מקום להפנותו לקבלת תסקיר שירות המבחן, או להפנותו כעת לקהילה טיפולית.

נוכח הדפוס החוזר במסגרתו מביע הנאשם חרטה על מעשיו, מצהיר כי השתנה, מבקש כי תינתן לו הזדמנות אחרונה ומיד לאחר ריצוי עונשו שב לבצע עבירות, סבורתני כי עסקינן בנאשם שאינו ראוי לאמון בית המשפט.

יוזכר כי במקרה שלפניי הנאשם אף אינו מביע חרטה ואינו לוקח אחריות על המעשה בגינו הורשע.

כאן המקום לציין כי במקרים אליהם היפנה ב"כ הנאשם בטעונו, ובהם הופנו נאשמים לתסקיר שירות המבחן, או שנגזרו עליהם עונשים מקלים, דובר במקרים במסגרתם לקחו הנאשמים אחריות על מעשיהם, הודו בהם, והתקיימו נסיבות מקילות נוספות. כך, **בת"פ (שלום ב"ש) 5081/02 מדינת ישראל נ' שמעון אבוקסיס**, הורשע נאשם בעבירות מרובות של התפרצות לבית מגורים, ועבירות נוספות. עסקינן בנאשם אשר הודה במעשיו ולקח אחריות. בעברו הרשעה ישנה אחת בלבד, ונסיבות חייו קשות וכללו אינוס על ידי אביו והתעללות מינית במעצר. באותו ענין העניק בית המשפט משקל מכריע לשיקול השיקום עקב המלצה חיונית במיוחד משירות המבחן והיותו של הנאשם בהליך גמילה ממושך מסמים, ולפיכך האריך מאסר על תנאי שהיה תלוי נגדו, והשית

עליו של"צ ומבחן. ברע"פ 4028/08 בענין מאיר אזרזר נידון המבקש ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לאחר שהודה בכניסה למקום מגורים ובגניבה. ניתן בעניינו תסקיר חיובי, ועונשו נגזר כ-4 שנים לאחר ביצוע המעשה.

בענין זה יובהר כי הודאה בכתב האישום אין עניינה רק, ואף לא בעיקר, בחסכון בזמן שיפוטי. יש בה בעיקר כדי להעיד על לקיחת אחריות של הנאשמים על מעשיהם, התבוננות פנימית וחשבון נפש, וזו נקודת המוצא להקלה בעונשם ולאימוץ מתווה טיפולי.

11. **נוכח המפורט לעיל, אני מוצאת כי מסוכנותו של הנאשם לשלום הציבור ולרכושו גבוהה, ויש להעניק עדיפות לשיקול הגמול ולאינטרס הציבורי, ובכללן הרתעת היחיד והרבים, על פני השיקולים האישיים של הנאשם.**

אין ספק כי משפחתו של הנאשם וילדיו יושפעו מכליאתו. כאמור, נסיבות חייו קשות, ואשתו בהריון נוסף. עם זאת, במקרה זה ונוכח המפורט לעיל סבורתי כי יש להעדיף את אינטרס החברה, ואת האינטרס של אלו הנפגעים שוב ושוב מהעבירות אותן בוחר הנאשם לבצע.

בהתאם לסעיף 58 לחוק העונשין, ברירת המחדל הינה כי מאסרים על תנאי יופעלו במצטבר לעונש המאסר המוטל על הנאשם. מתוך התחשבות בנאשם ובנסיבותיו האישיות, אני קובעת כי המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה, אך במצטבר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם בתיק זה.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים נמצא כי יש להטיל על הנאשם ענישה הקרובה לרף העליון של המתחם, כדי להרחיקו מרכוש הציבור ולהרתיעו מביצוע עבירות נוספות. מאחר שמדובר בעבירה המבוצעת למטרה כלכלית, לא ניתן להימנע מענישה אשר תפגע בכיסו של הנאשם. עם זאת, נוכח מצבו הכלכלי הקשה והיותו נידון למאסר ממושך, ייגזרו הקנס והפיצוי תוך התחשבות במצבו.

12. **נוכח המפורט לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 10.9.14 ועד 22.10.14.
- ב. מופעלים מאסר מותנה בן 6 חודשים בת.פ (שלום פ"ת) 27467-10-12, ומאסר מותנה בן 8 חודשים בת.פ (שלום פ"ת) 16174-02-12.
- המאסרים המותנים ירוצו בחופף זה לזה, ובמצטבר למאסר שהוטל בתיק זה, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 28 חודשי מאסר.
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, ובלבד שלא יעבור כל עבירת רכוש, למעט עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין.
- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, ובלבד שלא יעבור עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין.

ה. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת, ישולם עד לתאריך 1.8.15.

ו. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו ישולם עד לתאריך 1.10.15.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, א' תמוז תשע"ה, 18 יוני 2015, בנוכחות הצדדים.